

■ Novinky v sortimentu ARBOEKA

Každý obor či řemeslo má svůj vrchol. Jakousi metu již se snaží všichni zainteresovaní dosáhnout. Mám-li být konkrétní tak pro cukráře bude určitě vrcholem snažení velký patrový svatební dort, pro kuchaře zřejmě to bude příprava rautu pro vybranou společnost pro pánského krejčího ušití fraku a tak bychom mohli jmenovat další a další obory. Pro školkaře pěstitele je bezesporu jedním z vrcholů pěstování alejových stromů. Druhým vrcholem školkařského umu je zcela určitě produkce roubovaných konifer. S trochou nadsázky se dá říci co sorta to speciální požadavky na práci pěstitele. V této sezoně poprvé přichází Arboeko se širokou nabídkou kvalitních roubovaných konifer vypěstovaných v Obříství. O tom jak se v Obříství roubovanci pěstují jsme si povídali s Ing. Miroslavem Vetešníkem vedoucím střediska roubovaných konifer a soliterních keřů.

Jak dlouho se pěstování roubovaných konifer věnuješ?

Jsem u této produkce od samého začátku kdy jsme ji v Arboeko začali. To znamená od prvního zimního roubování před pěti lety.

Pět let je celkem dlouhá doba co vidíš jako základ úspěšného pěstování roubovanců?

Dlouhá doba - to záleží jak se na to člověk dívá pět let například znamená u některých našich soret několik nepatrných centimetrů přírůstků. Ale k otázce - za základ úspěšného pěstování vidím ochotu hledat řešení a zdravě riskovat. Ono totiž o pěstování roubovanců ve volné půdě se toho moc neví a nebo si to pěstitelé všude v Evropě nechávají pro sebe. Takže stále hledáme a zkoušíme, ale důležité je že se to daří.

Co vidíš jako nejobtížnější v pěstování?

Asi je to ta obrovská šíře sortimentu kterou pěstujeme a s tím související variabilita v nárocích jednotlivých soret. Například boj s plevele se nedá provádět na celé ploše školky jako u jiných škol-

Ing. Miroslav Vetešník, vedoucí střediska

kařských výpěstků některé sorty jsou extrémně citlivé, některé jsou citlivé v různém období... takže jsme s motykou blízcí přátelé. A potom je to včasné a kvalitně prováděné zásahy na rostlinách jako zaštipování, vyvazování, či obrývání. Pokud se pokazí nějaký zásah velmi často to už na rostlinách nejde opravit a na rostlinách je to poznat několik dalších let a jsou třeba neprodejně.

Kterou z pěstovaných soret vidíš jako nejobtížnější?

U nás jsou to asi jedle obecně. Ty se v našich podmínkách pěstují nejobtížněji. Jsem na ně ale zároveň nejvíce hrdý neboť se nám opravdu podařily.

Hovořil jsi o širokém sortimentu na základě čeho se sortiment vybíral?

Na základě přání našich zákazníků a potom také podle toho zdali byl dostupný kvalitní matečný materiál. Některé rouby jsme dovážely ze západní Evropy.

Je školkařství roubovaných konifer rozdílné od ostatního školkařství?

Určitě je. U roubovanců je základem manuální zručnost. V podstatě je celé pěstování o šikovnosti pěstitelových rukou. Mechanizace tady moc nepoužijete. A potom je to ještě o pěstitelově vědomostech a citu - vědět kdy a jak.

Máš nějaký vzkaz pro naše zákazníky?

Ano „Vážení zákazníci, rád bych vás osobně poznal přijďte se podívat na výsledky našeho snažení“.

(otázky kladl a rozhovor zpracoval
Stanislav Flek)

ARBOEKO s. r. o.
Obříství 230
277 42 Obříství
tel.: 315 683 151
fax: 315 683 154
arboeko@arboeko.com

ARBOEKO s. r. o.
Smržice 550
798 17 Smržice
tel.: 582 381 500
fax: 582 381 503
smrzice@arboeko.com

www.arboeko.com

Pravidelný bulletin pro odbornou
zahradnickou veřejnost
a zákazníky firmy ARBOEKO

(vychází 3x ročně, zasílán zdarma, náklad 5000 ks)

Dobrý deň,
ani som sa nenazdal a je tu opäť čas môjho príspevku. Leto ubehlo neskutočne rýchlo a v mojom kalendári svieti nápis článok.

Dúfam, že sa vám podarilo dostatočne dobiť batérie a stráviť príjemné dovolenkové chvíle. Ako som postrehol tak väčšina z vás sa už tvrdo zahryzla do svojej práce, čoho dôkazom sú vaše objednávky, žiadosti o cenové ponuky, telefonáty... Som rád, že sa na Slovensku čím ďalej tým viac vysádza a pevne verím, že to nie je výnimka, len vďaka voľbám, ktoré sa pomaličky blížila. Chcel by som aj touto cestou poprosiť investorov, mestské úrady aby netlačili na záhradníkov a aby sa pokúsili ak je to možné dodržiavať termíny výsadiieb stromov. Ide predsa

len o živý materiál a ono sa tomu stromu dosť ťažko vysvetľuje aby už zhodil lístie, aby prestal rásť, že už je potrebné ho vykopať a presunúť na iné miesto.

Čo sa týka našich ďalších aktivít, máme za sebou akciu v Lednici, ktorá bola určite prínosom pre všetkých zúčastnených. Bol by som rád, keby sa nám podarilo niečo podobné zorganizovať aj na Slovensku. Možno už o rok...

No a čo sa týka Arboeka. Vonku pobeľuje čoraz viac brigádnikov, na obede stretávam známe tváre s ktorými som na jar, či minulý rok na jeseň expedoval stromy a ktorí sú opäť späť, doladujú sa posledné opravy na mechanizáciách... Toto všetko ma utvrdzuje v tom, že sa blíži deň D, deň keď sa spustí vyberanie stromov.

Aby ste si ale nemysleli, že ostatné stre-

diská zahálajú, musím spomenúť, že tento rok sme úspešne spustili aj predaj konifer a vrúblovancov z voľnej pôdy. V tomto období je už väčšina z nich vyexpedovaná najmä vďaka kolegom z výroby podávajúcim niektoré dni (niekedy aj noci) až heroické výkony. Naša kontajnerovňa sa pomaly pripravuje na jesenné sadenie, no a finišuje dostavba nového fólioskleníka. S tým sa vám určite ale pochváli kolega v inom príspevku v bulletinu. Na obchodných strediskách drnčia telefóny, faxy chrlia papiere, no proste taká naša idylka.

Záverom vám prajem príjemnú jeseň, veľa pekných výsadiieb a hlavne pevné nervy a zdravie v nadchádzajúcej sezóne.

Roman Mičian
slovensko@arboeko.com

Zahradníci se sešli v Lednici ...

V polovine září letošního roku se na půdě Zahradnické fakulty v Lednici sešli pracovníci městských úřadů a technických služeb, projektanti a pracovníci zahradnických realizačních firem a to nejen z Čech a Moravy, ale i ze Slovenska. Cílem byl dvoudenní seminář s názvem Trendy v oblasti městské zeleně.

Organizátoři akce Zahradnická fakulta MZLU Brno, společnost ARBOEKO s.r.o. a Národní památkový ústav - Správa státního zámku Lednice mohou být s akcí spokojeni. Kapacity přednáškové auly se naplnily do posledního místa a velký počet zájemců museli organizátoři s kapacitních důvodů odmítnout. Během dvou dnů se v rámci přednáškového bloku vystřídal zajímavý přednášející z tuzemska i zahraničí, pedagogové z fakulty i pracovníci z praxe. Jistě příjemnou tečkou za prvním dnem byl společenský večer na lednickém zámku, jehož hlavním sponzorem byla právě společnost ARBOEKO, kde bylo možno neformálně si pohovořit a pobavit se. Druhý den kromě přednášek probíhaly prezentace firem, které jsou spjaty profesně s oborem a tak na venkovních plochách v areálu fakulty bylo možno vidět širokou škálu různé zahradní a parkové mechanizace, pomocného zahrad-

nického materiálu a dokonce i dětská hřiště a rostlinný materiál.

Bylo to příjemné setkání, „babí léto“ v Lednici přispělo k dobré atmosféře a akce se zdařila. Nyní zbývá otázka, zda nedat takovéto akci tradici, ale to ukáže čas.

Nový folioskleník v Obříství

Letošní léto bylo v kontajnerově ve znamení budování nového folioskleníku. Mnozí z vás, kteří jste byli u nás na „Podzimních rezervačních dnech“ jste si všimli, že stavba je již těsně před dokončením a pokud vše půjde podle plánu, bude za pár dnů již plnit svoji funkci. Na ploše necelého hektaru jsme postavili obdobnou konstrukci jako v roce 2004, liší se jen v několika detailech, jako například šířka lodí, podkladová vrstva záhonů a především větrání – kde se dá otevřít celý bok a střešní bloky se mnohem více otevírají. Dvojité fólie na bocích i na střeše, vytápění plynovými přímotopnými agregáty, uzavřený cyklus koloběhu vody a další osvědčené prvky zůstaly shodné s dříve postaveným typem. Folioskleník by měl do budoucna plnit tři základní funkce a to zejména prezimování choulostivějších

druhů, dále rychlejší nastartování růstu čerstvě nasázených rostlin a v průběhu příštího roku chceme na části plochy zprovoznit množárnu. Věříme, že tato nemalá investice přispěje k ještě vyšší kvalitě našich produktů a tím bude přínosem i pro vás, naše zákazníkyně.

Jednosměrný provoz v expediční části Arboeko Obříství

V souvislosti s vybudováním nové komunikace za rodinným domem jsme upravili provoz nákladních a osobních automobilů v areálu „Expedice a prodej“ následujícím způsobem:

- Dosavadní hlavní vjezd od 1. 10. 2006 slouží pouze jako výjezd.
- Jako nový vjezd se používá nová brána, která je umístěná přímo proti vjezdu do arálu výrobních středisek. Označení vjezdů: A – vjezd do prodejní a expediční části Arboeka; B- vjezd do části výrobní.
- Vjezdy jsou avizovány velkou návěstní cedulí která je dobře viditelná z hlavní příjezdové silnice jak ze směru od Prahy, tak od Veltrus.
- Nová komunikace napojená na nový vjezd slouží pro externí vozidla pouze jako jednosměrka.

Informace pro kolegy z oboru

U těchto firem můžete očekávat problémy s hrazením faktur:

HORIZONT, spol. s r.o., IČO: 41033833

Miroslav Kunst, Jarmila Kunstová

Kubelíkova 205/6, Bystrovany 772 88 Olomouc

MALÝ SERIÁL VÍCEMÉNĚ PRAKTICKÝCH RAD K VÝSADBĚ DŘEVIN

■ V této rubrice naleznete pravidelné informace od pedagoga a sadovníka Ing. Smýkala

Ing. František Smýkal,
Vyšší odborná škola zahradnická Mělník

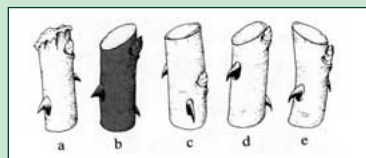
ČÁST 5.: VÝSADBA DŘEVIN – 4. POKRAČOVÁNÍ

5.3.5 Řez nadzemní části sazenic při nebo po výsadbě

Jak již bylo uvedeno v zásadách řezu podzemní části před a nadzemní části sazenice před (po) výsadbě (viz Bulletin č. 3/2005), je nutné většinou zredukovat nadzemní část sazenice.

Řez nadzemní části sazenice, nazývaný srovnávací (komparativní), se řídí následujícími zásadami:

- čím větší je ztráta kořenů, tím je řez radikálnější,
- u jarních výsadeb se provádí (u sazenic stejné kvality) řez radikálnější než je tomu u výsadeb podzimních a je tím radikálnější, čím je jaro pokročilejší, protože:
 - u výsadeb provedených na podzim dojde (zejména po závlivce, nebo vydatých deštích) ještě na podzim nebo během zimy k posunu půdních agregátů (hrudek), do definitivní a stabilní polohy, čímž se odstraní přechodné nakypření půdy (vzduchové mezery), kořeny jsou celým svým povrchem ve styku s půdou a jsou-li příznivé teplotní podmínky půdy, může sazenice ještě na podzim, nebo brzy z jara kořenit bez rizika ztráty nových kořenů pohybem klesající půdy a získávat pro sazenici vodu dřívě, než tato začne rašit;
 - u jarních výsadeb naopak dochází obvykle k rašení sazenice dřívě než tato začne kořenit a deficit vody je tím větší, čím je nepochopitelně mezi kořenovou a nadzemní částí větší, sazenice je více narašena a počasí je teplejší a slunečnější; může dojít až k dehydrataci sazenice, protože sazenice více vody odpařuje, než kořeny přijímá,
- snažíme se řezem podpořit, nebo zajistit přirozenou architekturu koruny, nebo požadovaný pěstební tvar; sazenice hůře ve školce zapěstované proto obvykle řežeme radikálněji,
- dáváme přednost odstraňování celých větví před jejich zkracováním,
- celé větve řežeme ve větvevím kroužku, lepší je o jeden až dva milimetry nechat delší čípek, než o milimetr větev podržnout; tupé nůžky se snadno z větvevního kroužku smeknou a tím se vytvoří delší, zdeformovaný čípek, navíc s částečně sedřenou kůrou; taková vada se musí odstranit žabkou,
- při zkracování nerozvětvených os řežeme na vnější pupen, šikmo nad posledním pupenem a řez vedeme asi pod úhlem 60° tak, že jeho báze začíná přibližně v úrovni báze nejvyššího ponechaného pupenu; nad pupenem se nechává čípek dlouhý jen tolik, aby pupen nezaschl; u dřevin s dutou osou, dřevní nebo přehrádkami a řídkým dřevem je čípek delší; u těchto dřevin také snadno dochází k podélnému rozštěpání osy, zejména při práci s tupými nůžkami; nůžky musí být protistřížné (dvousečné), dokonale nabroušené a správně orientované (odstraňovaná část se opírá o tlustší nůž nůžek),

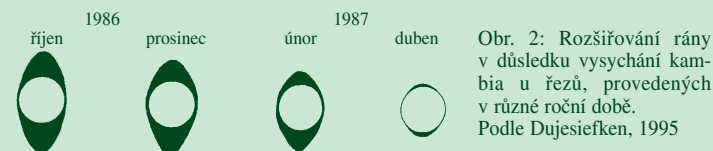
Obr. 1: Zkracování nerozvětvených os:

- špatně – řez tupými nůžkami
- správný řez
- špatně – dlouhý čípek
- špatně – krátký čípek
- špatně opačný sklon řezu

Při zkracování rozvětvených os je řežeme šikmo nad osou nižšího řádu směřující požadovaným směrem, která má být dosahovat nejméně 30% průměru větve zkracované (v místě řezu); úhel řezu a délka čípku se provádí podle stejných zásad jako při zkracování nerozvětvených os; řezy provedené pilkou s klasickými zuby jsou rozřepeny a je nutné je zahladit žabkou,

- u dřevin se štíhlou korunou, můžeme jejich štíhlost podpořit řezem na vnitřní pupen (větvičku),
- u dřevin se vstřícnými pupeny nežádoucí (např. vnitřní) pupen nebo větvičku musíme zpomalit ve vývoji nebo ji i vyřadit (pupen vylomíme, větvičku odstraníme nebo výrazně zkrátíme), aby nedošlo k nežádoucímu vidlicovému větvení; zejména u hlavních os v koruně (nejčastěji, ale bohužel nesprávně nazývaných „terminál“) by došlo k vývoji kodominantní osy (dvojáku), který je ve většině případů nežádoucí, zejména u stromů dorůstajících větších výšek a vysazovaných na místa, kde musí být v budoucnu zajištěna co největší provozní bezpečnost,

- mírným nakloněním odstraňované nebo zkracované osy volnou rukou na tlustší nůž nůžek napneme vlákna dřeva a stříh, popřípadě řez je snadnější,
- řez se obvykle provádí těsně před výsadbou, ale u klimatizovaných skladů jej lze s úspěchem provést i během zimy, aby se využila málo produktivní doba, aniž by kambium výrazně hlouběji zasychalo; rány dlouho otevřené (v terénu), kdy mezi provedením řezu a začátkem jejich překrytí kalusem uplyne delší doba, však způsobují, že kambium zasychá do hloubky, zejména v podélném směru osy (vodivých cest) a tím se „zvětšuje“ rána, která se musí překrýt (obr. 2); přesto, že se tato skutečnost jen málokdy bere do úvahy a to z ryzě praktických ale i ekonomických důvodů (řez se provádí daleko pohodlněji ze země, pokud strom není vysazen); u podzimních výsadeb by se měly provádět řezy až na jaře alespoň u větví většího průměru a u teplomilných dřevin, které mohou během zimy namrznout; ještě lepší je však vysazovat takové druhy až na jaře (např. rod Magnolia, Paulownia, japonské javory),

Obr. 2: Rozšiřování rány v důsledku vysychání kambia u řezů, provedených v různé roční době. Podle Dujesiefken, 1995

Zásady řezu nadzemní části sazenic prostokolečných stromů:

- samozřejmě se berou do úvahy všechny výše uvedené zásady a dále se:
- odstraní se všechny zbytky posilovacího obrostu i jejich čípky (pokud tak nebylo perfektně učiněno již ve školce) a žabkou, popřípadě nátěrem snižujícím výpar z ran se ošetří případná drobná poranění. Stromy s velkými poraněními kmene se nesmí na trvalé stanoviště vůbec vysazovat. Vracejí se do školky k jejich „vyhojení“. Pokud mají sazenice zabandážované kmene již před přepravou, sejme se bandáž nejméně u 10ti stromů pro kontrolu kvality kmene,
- vyberou se větve které budou tvořit kostru budoucí koruny; přebytečné a mechanicky poškozené větve se odstraní, výjimečně zakrátí,
- koruna se prosvětlí (proklestí) tak, aby byla založena její požadovaná kostra, odpovídající danému taxonu, velikosti a kvalitě sazenice; v první „etáži“ se požadují tři až pět větví rovnoměrně rozložených po obvodu; další větve, pokud to taxon dovolí, se zakládají pokud možno ve spirále (byť pseudogenetické) tak, aby budoucí kosterní větve (nebo etáže) byly od sebe vzdáleny 0,2 až 0,3 m, (neplatí pro malokorunné taxony);
- odstraní se všechny větve s ostrým úhlem nasazení, které by se brzy chovaly podobně jako kodominantní tlakové větvení a jejich pozdější odstranění by bylo nákladné, protože nasazení je špatně přístupné a obvykle vyžaduje práci s dlátem (toto beze zbytku neplatí u štíhlých (pyramidálních) korun,
- koruna, pokud je založena níže než by v budoucnu měla být na stanovišti, se za předpokladu dostatečně tlustého kmene vyzvedne, nebo se k tomu připraví probráním spodních větví; koruna nemusí být nutně symetrická, zejména v uličních a silničních stromořadích; v některých případech je u mladých sazenic kmenných tvarů výhodnější provést zpětný řez koruny (celý základ koruny ořezat u kmene) a výše založit korunu novou,
- zkontroluje se kvalita hlavní osy koruny („terminálu“) a odstraní nebo potlačí se kodominantní osy; nespĺňuje-li hlavní osa požadavky na kvalitu výsadby na konkrétní stanoviště, nahradí se vhodnou osou nižšího řádu, popřípadě se vyváže (neplatí pro malokorunné taxony),
- hlavní osa koruny se zkracuje pouze v případě, že výrazně převyšuje poslední etáž kosterních větví; doporučená zásada, že se vrcholový (apikální) pupen hlavní osy nemá odstraňovat, poněvadž dekapitace údajně zkracuje potenciální délku života stromu, je někdy těžko dodržitelná, nehledě k tomu, že většina stromů již ve školce byla opakovaně dekapitována; kvalitu zapěstování hlavní osy v koruně („terminálu“) vždy věnujeme zvýšenou pozornost, čímž ušetříme nákladné opravné řezy popřípadě další zbytečné náklady v pěstební povýsadbové péči,
- nikdy se nezkracuje hlavní osa, popřípadě ani kosterní větve u taxonů s velkým vrcholovým pupenem na výhonech (např. u rodů Aesculus (jírovec), Fraxinus (jasan), Juglans (ořešák), ale i u rodu Pyrus (hrušň),
- koruna u stromových druhů rodu Betula (bříz) se citlivě řeže jen pokud je nadměrně hustá a vždy maximálně do dvouletého dřeva (kromě vyzvedávání korun),
- malokorunné taxony většinou vyžadují výrazné prosvětlení korun; zpravidla stačí ponechat 15, maximálně 20 kosterních větví, které se bezdůvodně nezkracují.

Obrázky kreslil Čeněk Hlavatý

Představujeme nové členy týmu:

Gabriela Unzeitigová
asistentka obch. oddělení Smržice

Ing. David Podhorský
zástupce ved. pobočky Smržice

Markéta Kojanová
technik na středisku kontejnerovny
v Obříství

PŘEDSTAVUJEME SORTIMENT ARBOEKA

(pravidelné informace o našem sortimentu - sortiment kontejnerových keří)

Leucothoe walteri

Tato nepříliš rozšířená stálezelená dřevina pochází z východní části Severní Ameriky kde tvoří podrost v lesích a na březích řek. Je to malý, hustě větvený keř s přepadavými větvemi vytvářejícími tzv. hnízdo. Výška a šířka je okolo 1,2-1,5 m. Listy jsou střídavé, vejčité kopinaté s načervenalým řapíkem. Líc listu je lesklý, tmavě zelený, rub je světle zelený. Má atraktivní tmavočervené podzimní a zimní zbarvení a to především na slunečných stanovištích. Malé, baňkovité květy bílé barvy jsou sestaveny do až 6 cm dlouhých hroznů. Kvete od května do června. Plod je bez okrasného významu. *Leucothoe* patří mezi choulostivější dřeviny, které je nutné chránit před větrem. Vysazuje se především na pohostinná a stinná stanoviště, na vlhkých půdách dobře roste i na slunci, nesnáší však úpal. Na utužených a zamokřených stanovištích trpí houbovými chorobami. Nejlépe se jí daří v kypkých humózních propustných půdách kyselější reakce. Dobře snáší řez. Vysazuje se zejména do vřesovišť a do přístíněných chráněných míst coby vyšší půdopokryvná dřevina. Mrazuvzdornost: -21 °C

Leucothoe walteri 'Rainbow' (syn. L.w. 'Multicolor')

Na rozdíl od základního druhu má poněkud nepravidelnější růst a částečně zvlněné výhony. Liší se také barvou listů, které jsou růžovo zelené nebo růžově a žlutě mramorované až nepravidelně flekaté. Starší listy jsou spíše tmavozelené se světle zeleným a žlutým mramorováním. Významný okrasný význam má i zimní zbarvení, kdy převládá červená barva. Je to atraktivní kontrastní dřevina, bohužel je choulostivější a namrzá. Na vhodně zvoleném stanovišti však dosáhneme velkého efektu. Nároky má podobné jako základní druh. Mrazuvzdornost: -21 °C

Leucothoe x 'Scarletta'® (L. walteri x L. axillaris) (syn. L. 'Zeblied')

Hustý, cca 60 cm vysoký keř s elegantně překlouňnými výhony a celkově s jemnější texturou než předchozí kultivar i základní druh. Stálezelené listy jsou kopinaté, při rašení načervenalé, později zezelenají. Na slunci je barva intenzivnější a především podzimní a zimní vybarvení od vínově rudé po hnědočervenou je velmi atraktivní. Kvete bíle v dubnu až květnu. Tento kultivar není tak choulostivý jako předešlé, dobře přezimuje i v našich podmínkách. Ostatní nároky i použití jsou shodné jako u základního druhu. Mrazuvzdornost: -24 °C

Ligustrum

Ligustrum patří do velmi rozšířené čeledi Oleaceae. Některé druhy (*L. vulgare*) jsou domácí v Evropě, jiné pocházejí z východní Asie a Malajsie. Jsou to stálezelené nebo opadavé keře s celokrajnými listy. Kvete bílými až nažloutlými malými kvítky, které tvoří koncové laty. Výrazně voní. Plodem je 1-4 semenná, většinou černá, jedovatá bobule. V našich podmínkách jsou rozšířené zejména druhy vhodné do živých plotů a pro rekultivační účely a jako doprovodná zeleň.

Ligustrum delavayanum (syn. L. jonandrum, L. ionandrum)

Tento 2 m vysoký a stejně tak široký keř pochází z jihozápadní Číny a Barmy. Malé, stálezelené listy jsou vejčité eliptické s lesklým tmavozeleným lícem a světlejším rubem. Kvete v červnu bílými malými kvítky v 3-5 cm latách. Vyhovuje mu chráněné slunečné až polostinné stanoviště, v našich podmínkách nepřezimuje. Je jednou z nejvhodnějších dřevin pro tvarování, díky přirozeně hustému větvení se využívá nejen pro oblíbené kouličky na kmínkách, ale i pro vystříhávání a vyplétání rozličných ,umělec-

kých' děl. U nás se vysazuje především do nádob, na zimu je nutné umístit rostliny do nevytápěné nebo pouze temperované světlé místnosti, zimní zahrady či skleníku. Mrazuvzdornost: -14 °C

Ligustrum ovalifolium

Vzpřímeně až strnule rostoucí vyšší keř původem z japonských lesů. Ve stáří má zvlášť v polostínu rozvolněnější růst s dlouhými, lehce překlouňnými výhony. Dorůstá 3 m do výšky a okolo 2 m do šířky. Listy jsou oválné, tuhé, leskle tmavozelené se světlejším rubem a drží na keři až do jara. Malé, krémové květy v koncových latách kvetou v VI.-VII., silně voní a jsou významným zdrojem potravy pro hmyz. Plodem je kulatá, jedovatá, černá bobule. Dobře roste na pohostinném až stinném, chráněném stanovišti ve všech zahradních půdách. Snese i silně vápenaté substráty. V tuhých zimách nebo na nevhodném stanovišti může namrzat, po seříznutí regeneruje i ze starého dřeva. Dobře zakořeněné rostliny snázejí kromě městského prostředí i letní horka. Tento druh patří mezi nejoblíbenější v zimě zelené dřeviny pro stříhané i volně rostoucí živé ploty. Mrazuvzdornost: -18 °C

Ligustrum ovalifolium 'Aureum'

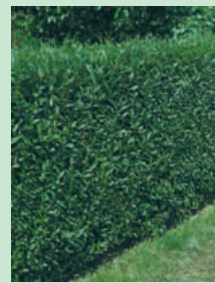
Tento kultivar je o něco menší než základní druh, dorůstá 2-3 m na výšku a 1,5-2 m na šířku. Listy jsou pevné, tmavozelené s dekorativním, širokým, zlatožlutým lemem. Část listů je zcela žlutých. Stejně jako u základního druhu drží na rostlině až do jara. Plně se vybarvuje jen na slunečném stanovišti. Jeho určitou nevýhodou je větší citlivost na mráz a jarní slunce, avšak na vhodném stanovišti je atraktivní kontrastní dřevinou. Kromě živých plotů se používá i jako solitera, nebo do různorodých skupin, případně i do nádob. Ostatní nároky jsou shodné s předešlým druhem. Mrazuvzdornost: -18 °C

Ligustrum vulgare

Vzdušný, široký, řídkce stavěný keř s nepravidelnou texturou pochází z Evropy, severní Afriky a Malé Asie. Ve stáří a zejména ve stínu má rozkleslé větve, které po dotyku se zemí zakořeňují. Jako volně rostoucí je 2-5 m vysoký i široký. Při pravidelném řezu dobře zahušťuje a vytváří téměř jednolitou stěnu. Opadavé, vejčité podlouhlé až kopinaté listy jsou na lici tmavozelené, matně lesklé, rub je světle zelený, lehce kožovitý. Smetanově bílé květy tvoří až 8 cm dlouhé laty. Kvete v VI.-VII. Bohatě plodí – černé, lesklé bobule jsou jedovaté. Není náročný na půdu ani na stanoviště. Dobře roste na suchých i vlhkých půdách, nevadí mu ani silně vápenaté. Snese slunce i stín. Další výhodou je vysoká mrazuvzdornost, odolnost proti městskému klimatu, letnímu horku i větru. Bohatý kořenový systém dobře zpevňuje půdu. Ptačí zob snáší řez po kterém dobře regeneruje. Pro svoji nenáročnost je oblíbeným keřem v zahradách a především ve veřejné zeleni. Používá se na tvarované živé ploty, rekultivační výsadby, na zpevnění břehů řek i svahů u komunikací. Mrazuvzdornost: -29 °C

Ligustrum vulgare 'Atrovirens'

Vzpřímeně rostoucí, vysoký keř který roste v mládí pomaleji a vzpřímeněji než základní druh. Je hustě větvený, ve stáří jsou volně rostoucí keře poměrně široké. Výška i šířka je kolem 3-4 m. Listy jsou podlouhle vejčité až kopinaté, temně zelené, lesklé, jejich větší část drží na keři až do jara a během zimy mají hnědozelenou až nafialovělou barvu. Jedna z nejvhodnějších dřevin na stříhané i volně rostoucí živé ploty. Jinak nároky obdobné jako základní druh. Mrazuvzdornost: -29 °C

Ligustrum vulgare 'Lodense' (syn. L.v. 'Nanum')

Je nižší než základní druh, dorůstá pouze 100-150 cm na výšku i šířku. Má také menší listy, které jsou na podzim hnědočervené a drží na keři dlouho do zimy. Ostatní podmínky a použití jsou stejné jako u základního druhu, pouze díky menšímu kořenovému systému není vhodný na zpevňovací a rekultivační výsadby. Mrazuvzdornost: -29 °C